

og stor Pensionshyrde vi derved vilde faae at høre til alle de Pensionshyrder, vi allerede have. Det er disse praktiske Forundersøggelser, som allerede ere paafaldte af andre Talere, men som jeg med Hensyn til Sagens Vigtighed og Betydning ogsaa troer at burde paafalde. Jeg antager nemlig — og det blev ligeledes antydet af en æret tidligere Taler, der har praktisk Indsigt i Sagen —, at det ikke vil være vanskeligt at ordne Instantserne saaledes, at de samme Retter kunne anvendes baade til Behandling af criminelle og til Behandling af civile Sager; men jeg troer, at en Undersøgelse af en saa compliceret Bestaafenhed ikke kan stee i et Udvalg, nedfat af Folkethinget, og langt mindre gennem et enkelt Forslag med tilfældigt fremkomne Endringsforslag. Der maa nødvendigviis hertil komme en Veiledning fra Ministeren, en Erklæring om den Indretning, som, efter alle foreliggende Forhold, maa ansees for at være den, Regjeringen accepterer. Naar dette Lovforslag bliver fremmet, anseer jeg de Forhandlinger, der ville paafølge ved anden Behandling, for at være en Gladiatorkamp til Skue for de Udenforstaaende, som viser, hvad der kan ansees for at være Folkethingets Mening i den ene eller den anden Henseende; men jeg troer ikke, at det, der vedtages, vil kunne binde en tilkommende Forsamling, eller at en tilkommende Justitsminister netop vil lade sine Meninger være afhængig af de Afstemninger, der følge paa Forhandlinger i et Niemed, som man anseer for at være ørkesløst. Det er derfor min Tro, at Fortsættelsen af denne Sags Behandling ikke vil være til nogen reel Nytte, men jeg har ikke Noget imod, at vi discutere de Hovedspørgsmaal, som ligge for. Jeg har den Tro, at vort Budget er saa bebyrdet med nødvendige Udgifter, navnlig i Anledning af Forsvarsvæsenets Omordning, at vi ikke for det Første vilde faae Raad til at udføre en saa kostbar Indretning, som Retspleiens Omordning vil være, især naar man tager Nævningeretternes Indførelse med. Dersom man gif en Bei, som var modsat den ærede Forslagsstillers, saaledes at vi først kun reformerede den civile Retspleie, kunde man gjøre det med en meget mindre Bekostning.

Man kunde da see, hvorledes man kunde ordne sig med en beqvemmere civil Retspleie, og bagefter kunde man da udvide sig i Henseende til Omkostningerne, samt faae det meget store Beløb tilveiebragt, som skal bruges til at sætte Forslaget, som det er fremkommet, i Gang. Efter den Modstand, jeg hidtil har fundet, naar jeg har krævet Reformer i den civile Retspleie samtidig med Reformer i den criminelle, tør jeg naturligviis ikke vente, at man skulde vende om og begynde med en Prøve af en Reform i den civile Retspleie, skjøndt det ikke var urimeligt, naar man tager Hensyn til det Exempel, vi have i Kjøbenhavns Sø- og Handelsret, men jeg troer at burde bemærke, at det er min personlige Mening, at det Forslag om den criminelle Retspleies Omordning, som her foreligger, ikke vil komme til Gjennemførelse endnu i en Række af Aar, fordi det er meget dyrt. Jeg vil gjentage, at det vilde glæde mig, hvis den ærede Forslagsstiller vilde være istand til at faae sit Forslag ophøiet til Lov, men han maa undskylde, at jeg hænger paa for at faae den civile Retspleie med.

C. B. Nyholm: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg søge at fatte mig i Korthed. Hvorvel jeg hører til den Side, der støtter den ærede Forslagsstillers Bestræbelser i den Retning, hvori dette Forslag gaar, og skjøndt jeg glæder mig over, at han har bragt Sagen frem og sørget for, at den ikke er gaaet istaa, er jeg dog blandt dem, der mene, at det, som Forholdene for Dieblisset ere, vil være rigtigt at blive staaende blot ved dette Factum, ved dette Skridt, at Sagen er bragt frem, og paa en meget talende Maade bragt i alle Bekommendes Erindring. Jeg skulder imidlertid den ærede Forslagsstiller at udtale, at jeg ingenlunde er af denne Mening, fordi jeg ikke med ham deler hans faste Tro paa Bury-Institutionens Fortrinlighed, eller fordi jeg paa nogen Maade tvivler paa Folkets Modenhed til at modtage den, og heller ikke fordi jeg har overveiende Betænkelse ved den Maade, hvorpaa Reformen nu foreligger; thi jeg er kjender med Glæde, at Forslaget indeholder særdeles meget baade Godt og Fortræffeligt, hvilket naturligviis ikke ubeløfter, at man kan